

Præjudicielt spørgsmål

Gælder der i henhold til EU-retten, særligt artikel 15, stk. 2, i tilbagesendelsesdirektivet (direktiv 2008/115/EU⁽¹⁾) og artikel 9 i modtagelsesdirektivet (direktiv 2013/33/EU⁽²⁾), sammenholdt med artikel 6 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder [...], en pligt til prøvelse af egen drift, således at retten er forpligtet til på eget initiativ (ex officio) at bedømme, om alle betingelser for frihedsberøvelse er opfyldt, herunder betingelser, hvis opfyldelse udlændingen ikke har bestridt, selv om den pågældende havde mulighed herfor?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16.12.2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (EUT 2008, L 348, s. 98).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU af 26.6.2013 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (EUT 2013, L 180, s. 96).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln (Tyskland) den 24. december 2020 — GJ mod Ryanair DAC**(Sag C-712/20)**

(2021/C 128/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: GJ

Sagsøgt: Ryanair DAC

Præjudicielt spørgsmål

Er en strejke blandt et luftfartsselskabs egne medarbejdere på opfordring fra en fagforening en usædvanlig omstændighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004⁽¹⁾?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT 2004, L 46, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Centrale Raad van Beroep (Nederlandene) den 24. december 2020 — Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank og Y mod X og Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank**(Sag C-713/20)**

(2021/C 128/16)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Centrale Raad van Beroep

Parter i hovedsagen

Appellanter: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank og Y

Indstævnte: X og Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 11, stk. 3, litra a), i forordning (EF) nr. 883/2004⁽¹⁾ fortolkes således, at en arbejdstager, der bor i en medlemsstat og arbejder på en anden medlemsstats område på grundlag af en kontrakt om vikaransættelse, hvorved tjenesteforholdet ophører, så snart vikararbejdet er færdigt, og derefter genoptages, i de mellemliggende perioder stadig er omfattet af lovgivningen i sidstnævnte medlemsstat, så længe vedkommende ikke midlertidigt har indstillet dette arbejde?
- 2) Hvilke faktorer er i sådanne tilfælde af betydning ved bedømmelsen af, om der er tale om en midlertidig indstilling af virksomheden?
- 3) Efter hvilket tidsrum må det antages, at en arbejdstager, der ikke længere har et kontraktmæssigt arbejdsforhold, har indstillet virksomheden i arbejdslandet midlertidigt, med forbehold af konkrete tegn på det modsatte?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29.4.2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT 2004, L 166, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 29. december 2020 — insolvensbehandlingen af selskabet Galapagos S.A., med deltagelse af DE som kurator, Galapagos BidCo. S.a.r.l., Hauck Aufhäuser Fund Services S.A. og Prime Capital S

(Sag C-723/20)

(2021/C 128/17)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Galapagos S.A.

Procesdeltagere: DE, som kurator for Galapagos S.A., Galapagos BidCo. S.a.r.l., Hauck Aufhäuser Fund Services S.A. og Prime Capital S.A.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 3, stk. 1, i forordning (EU) 2015/848⁽¹⁾ af 20. maj 2015 om insolvensbehandling (herefter »insolvensforordningen«) fortolkes således, at et debitorselskab, hvis vedtægtsmæssige hjemsted befinder sig i en medlemsstat, ikke har centret for sine hovedinteresser i en anden medlemsstat, hvor selskabets hovedkontor ligger, som er identificerbart for tredjemand ud fra objektive faktorer, hvis debitorselskabet under omstændigheder som i hovedsagen har flyttet dette hovedkontor fra en tredje medlemsstat til den anden medlemsstat, mens der i den tredje medlemsstat var indgivet begæring om indledning af hovedinsolvensbehandling af selskabet, som endnu ikke er afgjort?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Skal artikel 3, stk. 1, i insolvensforordningen fortolkes således, at
 - a) retterne i den medlemsstat, på hvis område centret for skyldnerens hovedinteresser befinder sig på det tidspunkt, hvor der indgives begæring om indledning af insolvensbehandling, fortsat har international kompetence til at træffe afgørelse om indledning af denne procedure, når debitor, efter at begæringen er indgivet, men før der er truffet afgørelse om indledning af insolvensbehandlingen, flytter centret for sine hovedinteresser til en anden medlemsstats område, og